

Kúria
ítélete

Az ügy száma: Bfv.II.158/2023/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. július 11.
Az ügy tárgya: kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete
Terheltek: ...
Első fok: Nagykáta Járásbíróság, 3.B.96/2018/5., ítélet, tárgyalás, 2018. október 15., jogerő: 2018. október 15.
Másodfok: -
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Nagykáta Járásbíróság 3.B.96/2018/5. számú ítéletét megváltoztatja.

A terhelt cselekményét kábítószer birtoklása vétsége kísérletének [Btk. 176. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a) pont] minősíti.

A terhelt szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

Egyebekben a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I. 1.** A Nagykáta Járásbíróság a 2018. október 15-én kihirdetett 3.B.96/2018/5. számú ítéletével a terheltet kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének [Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont és (5) bekezdés b) pont] miatt – mint többszörös visszaesőt – 1 év 10 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és abból a terhelt legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A járásbíróság ítélete – fellebbezés hiányában – a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege szerint a terhelt 2016 őszén – mint büntetés-végrehajtási intézet fogvatartottja – egy megnevezni nem kívánt, a nyomozás során fel nem derített ismerősét, rabtársát megkérte arra, hogy akkori kapcsolattartója, személy 1 nevében számára ún. biofüvet küldessen be hangulatfokozás céljából.

[4] Az ismeretlen személy a terhelt kérésének megfelelően a nem ismert személy által nem ismert időben, helyen és módon megszerzett kábítószer a barátnője útján bejuttatta a büntetés-végrehajtási intézetbe egy a kapcsolattartó személy 1 nevében 2016. december 06-án feladott postai csomagban.

[5] A bejuttató személyt felderíteni nem lehetett.

[6] 2016. december 07-én 15 óra 15 perckor a B14 körlet nevelője, ... bv. őrm. a fogvatartottak részére érkező csomagok átvizsgálása során a terhelt részére bejegyzett kapcsolattartója, személy 1 nevében feladott postai csomagban egy ICO márkájú 12 db-ból álló filctoll készletet talált.

[7] A filctoll készlet átvizsgálása során, a rózsaszín és szürke színű filctollak betét üregébe elrejtve két csík háztartási frissen tartó fóliába csomagolt, a terhelt megbízása alapján beküldött ismeretlen eredetű kábítószer gyanús növényi származékot megtalálta.

[8] 2016. december 07-én a rendőrkapitányság munkatársai a büntetés-végrehajtási intézetben lefoglalták a csomagbontáskor megtalált kábítószer gyanús anyagokat. A lefoglalt anyagmaradványokat igazságügyi vegyészszerzői vizsgálat alá vetették, melynek során megállapítást nyert, hogy a lefoglalt kábítószer gyanús anyagok ADB-FUBINACA elnevezésű vegyületet tartalmaztak, amely a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja alapján kábítószernek minősül. A terhelt a nevelőtiszt által készített jegyzőkönyvben elismerte, hogy a csomag tartalma általa is tudottan ún. „biofü”, melyet már várt, annak beküldését ő kérte, továbbá folytatólagos gyanúsított kihallgatása során is elismerte a cselekmény elkövetését.

[9] **II. 1.** A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melyben annak törvény szerinti okát (Be. 649. §) nem jelölte meg.

[10] Álláspontja szerint soha nem kereskedett kábítószerrel, a terhére rótt cselekménnyel érintett kábítószer pedig soha nem kapta meg. „Biofű fogyasztásáért” álláspontja szerint csak „elterelést” lehet kapni. Azt elismerte, hogy amikor hozzájutott, fogyasztott kábítószer, azonban az nem minősülhet kereskedelemnek, ezért a „kábítószer-kereskedelem vádja alóli felmentését” kérte.

[11] A terhelt álláspontja szerint a kábítószer birtoklása miatt sem lehetett volna elítélni, mert a kábítószer nem jutott el hozzá. Kábítószer-élvezete miatt „drogelvonót vagy valamilyen kezelést” kellett volna kapnia, azonban a nyomozó hatóság tagjai befolyásolták a bíróságot és a kihallgatásokra is mindig begyógyszerezve vitték.

[12] Összességében büntetését eltúlzottnak találta, ezért ügyének felülvizsgálatát és „igazságos döntés” meghozatalát kérte.

[13] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.207/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt nem találta alaposnak.

[14] Indokai szerint a terhelt ugyan kifogásolta cselekményének kábítószer-kereskedelem büntetteként való minősítését, nem nyilatkozott azonban a büntetéssel kapcsolatban, ezért indítványa ezen részében a felülvizsgálat kizárt.

[15] Ugyanakkor észrevételezte, hogy a terhelt cselekményének minősítése valóban téves, az helyesen a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerinti minősülő kábítószer birtoklása vétségének kísérlete. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a terhelt a saját részére kívánt bejuttatni kábítószer egy ismeretlen rabtársa közreműködését kérve. Mivel a kábítószer saját fogyasztás céljából történő megszerzését a törvény kábítószer birtoklása miatt rendeli büntetni, így nem lehet egyúttal a neki értékesítő személy, a kábítószer-kereskedelem elkövetőjének a felbujtója is. Ezen az sem változtat, hogy jelen esetben a terheltnek a kábítószer beszerzéséhez – fogvatartása miatt – közvetítőre volt szüksége. Az a körülmény, hogy a terhelt ismeretlen rabtársát kérte meg arra, hogy neki kábítószer küldessen be, tartalmaz ugyan felbujtói jellegű magatartást, azonban a terheltnek ez a megbízása sem kábítószer-kereskedelemre, hanem a kábítószer megszerzésére vonatkozott.

[16] A Legfőbb Ügyészség utalt arra, hogy e cselekmény büntetési tétele két évig terjedő szabadságvesztés, ami a terhelt többszörös visszaesői minőségére tekintettel három évre emelkedik. A jogerős ítéletben kiszabott büntetés e tételkereten is belül esik, ezért az – álláspontja szerint – törvényes.

[17] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint a terhelt azon hivatkozása viszont megfelel a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati oknak, miszerint terhére a kábítószer birtoklásának vétsége sem állapítható meg. E kifogása azonban téves, mert az általa megrendelt kábítószer a kapcsolattartója nevében feladott csomagban megérkezett a büntetés-végrehajtási intézetbe és csak az eredményes csomagellenőrzés miatt nem jutott el hozzá. A szándékos bűncselekmény kísérlete is büntetendő, büntetési tétele is azonos a befejezett bűncselekményével, ezért a bűnösség megállapítása helytálló és a büntetés törvényessége sem kérdőjelezhető meg.

[18] Minderre tekintettel azt indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[19] **III.** A terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítvány – az alábbiak szerint – részben alapos.

[20] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ítélettel szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. E jogorvoslati mód kizárólag a Be. 649. § (1)-

(5) bekezdésében taxatív felsorolt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe; a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[21] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen – más, jelen ügyben az indítvány alapján közömbös okok mellett – anyagi jogi okból felülvizsgálatnak akkor van helye, ha bíróság jogerős ítéletében

– a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét [Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont] vagy

– a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével törvénysértő büntetést szabott ki [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont].

[22] Jelen ügyben a terhelt indítványában cselekménye kábítószer-kereskedelem büntettként való minősítését sérelmezte, ugyanakkor bűnösségét kábítószer birtoklása miatt sem látta megállapíthatónak.

[23] Előbbi kapcsán a Kúria utal arra, hogy a bűncselekmény minősítésének felülvizsgálatát a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulata valóban azzal a feltétellel teszi lehetővé, ha az indítvány arra is kiterjed, hogy a téves minősítés törvénysértő büntetés kiszabását vagy törvénysértő intézkedés alkalmazását eredményezte.

[24] Jelen esetben a terhelt indítványában következetesen sérelmezte büntetésének súlyosságát, annak eltúlzott voltát állította és azt összefüggésbe hozta azzal, hogy cselekménye nem minősülhet kábítószer-kereskedelemként. A terhelti kifogás ezen elemei az indítványból maradéktalanul kitűnnek, annak nem szakszerű megfogalmazása a jogban járatlan terheltnek a terhére nem eshet.

[25] 2. Ezért az indítvány ezen részében a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontja szerint felülvizsgálati oknak megfelel, így az alapján a Kúria a felülvizsgálatot elvégezte.

[26] Ennek során megállapította, hogy a bíróság jogerős ítéletében tévedett, amikor a terhelt cselekményét felbujtóként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettként [Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont] minősítette.

[27] Az irányadó tényállásból az tűnik ki, hogy a terhelt a saját fogyasztása céljából kívánt kábítószer beszerezni, ennek érdekében bízott meg – közvetítőn keresztül – egy ismeretlen személyt annak a büntetés-végrehajtási intézetbe való beküldésével.

[28] A kábítószer megszerzése a kábítószer birtoklása bűncselekményének a Btk. 178. § (1) bekezdés harmadik fordulatában büntetni rendelt elkövetési magatartása, ami csekély mennyiség esetén az (5) bekezdés a) pontja szerint minősül. A terhelt cselekménye tehát a bűncselekmény törvényi tényállásának maradéktalanul megfelel, azt teljes egészében kimeríti.

[29] Ez viszont azt jelenti, hogy a terhelt cselekménye nem minősülhet egyúttal vagy ehelyett felbujtóként elkövetett kábítószer-kereskedelemnek is. Kétséggkívül a terhelti magatartás felbujtás-szerű mozzanatot is magában foglal, mivel a terhelt rábírta ismeretlen rabtársát, hogy ő harmadik személyt bírjon rá a kábítószer részére való bejuttatására, azonban ez a megbízás sem kábítószer-kereskedelemre, hanem a kábítószer – végső soron a terhelt részére való – megszerzésére irányult. A terhelt büntetőjogi felelősségének terjedelme ehhez igazodik.

[30] Ellenkező álláspont oda vezetne, hogy kábítószer bármilyen visszterhes vagy nem visszterhes, akár saját célra történő megszerzése, vagy annak megkísérlése felbujtóként elkövetett kábítószer-kereskedelemnek minősülne, kiüresítve ezzel a kábítószer birtoklásának tényállását, aminek tényállási elemeit egyébként a terhelt magatartása teljes egészében kimeríti.

[31] A vásárló (megszerző) akkor követ el kábítószer-kereskedelmet, ha maga is kínálási, átadási, forgalomba hozatali vagy kereskedési céllal szerzi meg a kábítószer; ekkor azonban nem az eladó (átadó) felbujtójaként, hanem a saját tevékenysége alapján, tettesként felel (1/2007. Büntető jogegységi határozat IV.1. pont). Az eladó (átadó) által elkövetett kábítószer-kereskedelem felbujtójaként kizárólag lehet felelős, ha arra bírja rá a tettest, hogy a kábítószer harmadik személynek kínálja, adja át, hozza forgalomba vagy másokkal kereskedjen vele. A kábítószer saját célra való megszerzése azonban kizárólag kábítószer birtoklása bűncselekményeként értékelhető, akkor is, ha az átadó a megszerző felhívására (rábírására) adja át a kábítószer a megszerzőnek.

[32] Jelen esetben erről van szó.

[33] A cselekmény téves minősítése azonban csak akkor vezethet a büntetés nemének és/vagy mértékének felülvizsgálatához, ha a téves minősítés törvénysértő büntetés kiszabásához vezetett. Mivel azonban a terhelt a kábítószer birtoklása miatti bűnösségét sem találta megállapíthatónak, a Kúriának előbb azt kellett megvizsgálnia – a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt felülvizsgálati ok alapján –, hogy a terhelt bűnösségének e bűncselekményben való megállapítása megfelel-e a büntető anyagi jogi szabályainak.

[34] 3. A terhelt a kábítószer birtoklása miatti büntetőjogi felelőssége hiányának alapját abban látta, hogy az általa kért kábítószer valójában nem jutott a birtokába, így a terhére rótt cselekménnyel összefüggésben ténylegesen nem birtokolt kábítószer.

[35] A kábítószer birtoklása szóban lévő alakzatát az követi el, aki csekély mennyiségű kábítószer megszerz. A Btk. 10. § (1) bekezdése szerint kísérlet miatt büntetendő, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdi, de nem fejezi be; a (2) bekezdés szerint a kísérletre a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni.

[36] Jelen esetben a terhelt célja nem vitásan a kábítószer megszerzésére irányult. A megszerzés pedig a kábítószer feletti rendelkezési jog létesítését jelenti. A rendelkezési jog megszerzése tipikusan – de nem kizárólagosan – jár együtt a kábítószer birtokbavételével. Így a tényleges birtokállapot létrejötte nélkül is megszerzi a kábítószer az elkövető, ha rendeltetésének meghatározása a hatalmában áll. Ezért a megszerzéssel elkövetett kábítószer birtoklása büntetnének befejezett alakzatát valósítja meg, akinek az általa megvásárolt kábítószer az átadó postán feladja, akkor is, ha azt a hatóság még a kézbesítése előtt lefoglalja [Kúria Bfv.II.1458/2021/7. (BH 2023.89.)].

[37] Jelen esetben a helyzet azonban annyiban speciális, hogy a kábítószer címzettje, a terhelt szabadságvesztés végrehajtása alatt álló, büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott személy, aki a részére küldött csomagot – a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 176. § (3) bekezdésére figyelemmel, a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 103. § (2) bekezdése alapján – csak ellenőrzést követően kapja meg, így a rendelkezési jogot is azt követően szerzi meg felette.

[38] A terhelt így azzal, hogy intézkedett a kábítószer megszerzése iránt, amit postán fel is adtak a részére és az a büntetés-végrehajtási intézetbe meg is érkezett, megkísérelte annak megszerzését, amit csak külső körülmény – az eredményes csomagellenőrzés – hiúsított meg. Ekként a bűncselekmény elkövetését megkezdte, ám azt nem fejezte be, cselekménye így kísérleti szakba lépett és abban is rekedt.

[39] Megjegyzi a Kúria, hogy a terhelt cselekményének helyes minősítése mellett valóban a büntethetőséget megszüntető okot képez, ha a terhelt a bűncselekmény elkövetését beismeri, és az elsőfokú ügydöntő határozat meghozataláig okirattal igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot

kezelő más ellátásban részesült, vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt [Btk. 180. § (1) bekezdés].

[40] E büntethetőséget megszüntető ok feltétele azonban nem teljesült, mert a terhelt nem vett részt a fent írtak szerinti kezelésen vagy szolgáltatáson. A büntetőeljárás e célból való felfüggesztésének elmaradása pedig nem felülvizsgálati ok.

[41] A fentiekre tekintettel a terhelt bűnösségének megállapítása – a csekély mennyiségű kábítószer megszerzésének megkísérlése miatt – törvényes.

[42] 4. Ezt követően a Kúria visszatért a terhelttel szemben kiszabott büntetés – a helyes minősítés alapulvételével való – törvényességének felülvizsgálatára.

[43] A terhelt cselekményének helyes minősítése – a korábban kifejtettek szerint – a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása vétségének kísérlete, aminek büntetési tétele két évig terjedő szabadságvesztés. A bíróság jogerős ítéletében a terhelt bűnösségét ehelyett kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont] állapította meg, mely cselekmény büntetési tétele egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés.

[44] Megjegyzendő, hogy a terhelt többszörös visszaesői minőségére tekintettel a terhére rótt cselekmény büntetési tételének felső határa a felével emelkedik [Btk. 89. § (1) bekezdés], így az a téves minősítés mellett hét év hat hónapi szabadságvesztés volt, a helyes minősítés alapulvételével pedig három évig terjedő szabadságvesztés.

[45] Kétségtelen, hogy a jogerős ítéletben kiszabott 1 év 10 hónap szabadságvesztés a terhelttel szemben a helyes minősítés mellett is kiszabható. A Legfőbb Ügyészség erre tekintettel nem találta a jogerős ítéletben kiszabott büntetést törvénysértőnek.

[46] A Kúria azonban ezt az álláspontot nem osztotta.

[47] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felülvizsgálati ok tartalmilag két fordulatot foglal magában; az alapján felülvizsgálatra akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítéletben kiszabott büntetés

– a cselekmény téves minősítése (első fordulat) vagy

– a Btk. más – tehát a minősítésen kívül eső – szabályának megsértése (második fordulat) miatt törvénysértő.

[48] A Kúria gyakorlata következetes abban, hogy döntési jogköre a felülvizsgálati ok két fordulata kapcsán némileg eltérő. Utóbbi esetben – a Btk. más szabályának megsértése esetén – törvénysértő büntetés okán csak az olyan anyagi jogi szabály megsértése képez felülvizsgálati okot, amelynek alkalmazását a büntetés (intézkedés) meghatározása esetében a törvény a bíróság számára korlátok közé szorítva biztosítja, és elvételére miatt az egyszerűsített felülvizsgálat (Be. XCIV. Fejezet) nem ad jogorvoslati lehetőséget, azaz a kiszabott büntetés (intézkedés) nem felel meg a törvénynek, mert abban a formában joghátrányt a törvény nem tesz lehetővé [Kúria Bfv.III.1559/2018/10. (BH 2020.9.)].

[49] Más a helyzet viszont téves minősítés esetén.

[50] A felülvizsgálati eljárásban megállapított törvénysértő minősítés esetén a büntetés abban az esetben is lehet törvénysértő, ha a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei között került kiszabásra (BH 2011.97.I., a későbbiekben egyebek mellett: Kúria Bfv.II.1168/2015/12., Bfv.III.907/2016/6., Bfv.I.830/2020/7.). A Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja esetében a Be. nem tartalmaz a büntetőeljárásról szóló, 2003. június 30. napjáig hatályos 1973. évi I. törvény 284. § (2) bekezdése szerinti szabályt, ami kizárta a felülvizsgálatot, ha a büntetést a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei

között szabták ki. Ugyancsak nem tartalmazott ilyen rendelkezést a 2003. július 1. és 2018. június 30. napja között hatályos, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény sem.

[51] Ez lényeges különbség; ezzel megszűnt e fogalom tartalmának szűkítő jogszabályi definíciója. Nincs tehát olyan tételes jogi előírás, amely szerint felülvizsgálati oknak csupán az olyan – minősítést érintő – anyagi jogszabálysértés tekinthető, amelynek korrekciója, megváltoztatása folytán a büntetést új büntetési tételkeretek között kell kiszabni. Következésképp a téves minősítést kifogásoló, és egyben a kiszabott büntetést is sérelmező felülvizsgálati indítvány esetében a felülvizsgálat nem kizárt pusztán azért, mert a kiszabott büntetés a helyes minősítés szerint is az arra vonatkozó törvényes büntetési tételkeretek közé esik.

[52] A Legfelsőbb Bíróság, majd a Kúria gyakorlata követte az eljárási törvény változását. Több határozatában rámutatott arra, hogy a büntetés mértékének felülvizsgálatára nem csak a büntetési tételhatárokon kívül eső büntetés kiszabása esetén kerülhet sor. A büntetési tételhatárok közt a büntetést – annak céljához igazítva, egyéniesítve, a cselekmény tárgyi súlyához, az ítélet belső arányához igazodóan – kell kiszabni. A minősítő körülmények közül akár egynek az elmaradása is érintheti a büntetés mértékét és a büntetés törvényességét akkor is, ha a kiszabott büntetés a helyesbített minősítéshez tartozó büntetési tételkereten belül marad, ám nem felel meg a helyes minősítésű bűncselekmény tárgyi súlyának, az alanyi bűnösség fokának.

[53] Következésképp, ha a minősítés valóban törvénysértő, akkor mindig vizsgálni kell, hogy a kiszabott büntetés – a helyes minősítéshez képest – törvényes-e. Ez – éppen a korábbi törvényi rendelkezés elhagyása folytán – azt jelenti, hogy a Kúriának az új minősítéshez képest vizsgálnia kell az adott büntetés kiszabásának valamennyi törvényi feltételét; nem elegendő tehát önmagában arra szorítkozni, hogy a téves minősítés alapján kiszabott büntetés a helyes minősítéshez tartozó törvényi kereten belüli-e. A Be. szerinti szabályozás értelme éppen az, hogy a törvénysértő minősítés esetében akkor is szükséges a kiszabott büntetés vizsgálata, ha az a helyes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretén belüli, és a vizsgálat eredményétől függ, hogy a kiszabott büntetés is törvénysértővé vált-e.

[54] Jelen esetben ez a helyzet. A terhelt terhére rótt cselekmény büntetési tétele – szemben a bíróság jogerős ítéletében alapul vett egy évtől hét év hat hónapig terjedő szabadságvesztéssel – a helyes minősítés alapján három hónaptól három évig terjed. Ehhez képest a jogerős ítéletben kiszabott 1 év 10 hónapi szabadságvesztés a terhelttel szemben – többszörös visszaesői minősége ellenére is – eltúlzott, a helyes minősítés alapján irányadó büntetési tétel középértékét is meghaladja, annak ellenére, hogy a terhelt terhére helyesen egy rendbeli vétség kísérlete került megállapításra. A Kúria ezért a főbüntetés mértékét – a jogerős ítéletben megállapított enyhítő és súlyosító körülményeket a helyes minősítés szerinti büntetési tételkeretek között értékelve – némileg mérsékelte. A közügyektől eltiltás tartama így is törvényes.

[55] 5. A terhelt indítványában a nyomozó hatóság eljárását, illetve elfoglaltságát is sérelmezte. Ennek kapcsán a Kúria röviden utal arra, hogy eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdésében felsorolt esetekben terjeszthető elő. A vádemelést megelőzően esetlegesen megvalósult eljárási szabálysértés pedig fogalmilag soha nem lehet felülvizsgálat tárgya (BH 2015.154., EBH 2013.B.23., EBD 2012.B.31., EBH 2011.2299.).

[56] 6. Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a felülvizsgálati indítvánnyal támadott részében a Be. 660. § (1) bekezdésének főszabálya szerinti tanácsulésen, a Be. 662. § (2) bekezdés b) pontja szerint megváltoztatta és a

törvénynek megfelelő határozatot hozott. Egyebekben a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

[57] A Kúria – a Kúria elnöke számára a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján, a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezése nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[58] **IV.** A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[59] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. július 11.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzinger Márton s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró